

УЧРЕЖДЕНИЕ ОБРАЗОВАНИЯ
«ГРОДНЕНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ИМЕНИ ЯНКИ КУПАЛЫ»

**СЛАВЯНСКИЙ МИР
И НАЦИОНАЛЬНАЯ РЕЧЕВАЯ КУЛЬТУРА
В СОВРЕМЕННОЙ КОММУНИКАЦИИ**

Сборник научных трудов

Гродно
ГрГУ им. Я. Купалы
2018

УДК 81'1
ББК 81
С47

Рекомендовано Редакционно-издательским советом
ГрГУ им. Я. Купалы

Редакционная коллегия:
М. И. Конюшкевич (гл. ред.), *И. И. Минчук*,
И. А. Герасимчик, *А. В. Зезюлевич*, *В. Л. Воронович*

Рецензенты:
Коваль В. И., доктор филологических наук, профессор
(Учреждение образования
«Гомельский государственный университет имени Франциска Скорины»);
Самойлова И. Ю., кандидат филологических наук, доцент
(Учреждение образования
«Гродненский государственный университет имени Янки Купалы»)

С47 **Славянский мир и национальная речевая культура в современной коммуникации** : сб. науч. тр. / ГрГУ им. Я. Купалы ; ГрГУ редкол.: М. И. Конюшкевич (гл. ред.) [и др.]. – Гродно : ГрГУ, 2018. – 311 с.
ISBN 978-985-582-224-1

По структуре сборник делится на семь разделов, но в содержательном отношении отчётливо выделяются три направления – «Карскиана» (материалы о Е. Ф. Карском и его наследии), медиалингвистика и лингвистика. Медиалингвистическое направление включает статьи, посвящённые методологии медиалингвистики и, шире, коммуникативистики, развитию медиажанров и языку медиа. Три раздела лингвистического направления охватывают вопросы языковой системы, в основном, лексики, а также этнокультурологические, художественные и образовательные аспекты функционирования славянских языков. Почти в каждом разделе сборника имеются статьи молодых исследователей – магистрантов белорусских и российских вузов. Издание подготовлено по итогам XIV международных Карских чтений, посвящённых изучению и развитию научного наследия выдающегося слависта академика Евфимия Фёдоровича Карского. Адресовано научным работникам, преподавателям вузов, аспирантам, магистрантам, студентам, учителям-словесникам, журналистам, специалистам в области информации и коммуникации.

УДК 81'1
ББК 81

ISBN 978-985-582-224-1

© Учреждение образования
«Гродненский государственный университет
имени Янки Купалы», 2018

коммуникацию героев: в большей мере либо изображают сопутствующие речи жесты и действия, либо интерпретируют слова и чувства героев. Различия зависят от развития сюжетной линии, степени конфликтности описываемой ситуации, участия рассказчика в непосредственном акте коммуникации.

Список литературы

1. Бахтин, М. М. К переработке книги о Достоевском / М. М. Бахтин // Эстетика словесного творчества : сб. избр. тр. / М. М. Бахтин ; прим. С. С. Аверинцева, С. Г. Бочарова. – М., 1979. – С. 308–327.
2. Пиз, А. Язык телодвижений. Расширенная версия / А. Пиз, Б. Пиз ; пер. с англ. Т. Новиковой. – М. : Эксмо, 2013. – 448 с.
3. Мечковская, Н. Б. На семиотическом перекрестке: мотивы движения тела в невербальной коммуникации, в языке и метаязыке / Н. Б. Мечковская // Логический анализ языка: языки динамического мира : сб. ст. / Рос. акад. наук, Ин-т языкознания, Междунар. ун-т природы, общества и человека «Дубна»; отв. ред.: Н. Д. Арутюнова, И. Б. Шатуновский. – Дубна, 1999. – С. 376–393.
4. Гловинская, М. Я. Семантика глаголов речи с точки зрения теории речевых актов / М. Я. Гловинская // Русский язык в его функционировании: коммуникативно-прагматический аспект / Т. Г. Винокур [и др.]; отв. ред.: Е. А. Земская, Д. Н. Шмелев. – М., 1993. – С. 158–217.
5. Большой толковый словарь русского языка : ок. 130 000 слов / Рос. акад. наук, Ин-т лингвист. исслед. ; авт. и рук. проекта, гл. ред. С. А. Кузнецов. – СПб. : Норинт, 2008. – 1536 с.
6. Формановская, Н. И. Речевой этикет и культура общения / Н. И. Формановская. – М. : Высш. шк., 1989. – 156 с.
7. Gove, P. V. Webster's third new international dictionary of the English language : unabridged / P. V. Gove. – Springfield : G. & C. Merriam, 1981. – 2662 p.

On the basis of the opposition «depiction and interpretation» (as two contrasting ways of representation of reality in a literary text) it is shown the differences between the short stories of V. Tokareva and S. Lipsyte in the way of the representation of heroes' communication. The method of the research is based on the distinction of three types of lexical components in the author's words of the direct speech: depicting, interpreting and mixed ones. The most essential distinctions in the content of the author's words of the direct speech are as follows: depiction in author's words dominates in the stories of American writer, whereas the average unit weight of interpreting author's words is higher in Tokareva's texts.

Keywords: author's words of direct speech, short story, depiction, interpretation, interpersonal communication.

УДК 811.161.2'81.27

Т. М. Миколенко

СЛЕНГ-ПОРТРЕТ ЦІННОСТЕЙ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

Проанализировано вербальное проявление ценностей современного человека с учетом актуальных тенденций развития языка. Акцентируется внимание на лексических группах сленговой лексики как маркерах ценностных ориентиров. Выделены группы: «Наименования денег и их количественные эквиваленты», «Названия действий, связанных с получением материальных ценностей», «Названия человека по характеристике материального положения» и другие.

Ключевые слова: аксиология, ценность, языковая аксиологическая картина мира, сленг, социолект.

Цінності як фундаментальні характеристики культури відіграють особливу роль у структурі мовної особистості. Уведення аксіологічних категорій до аналізу процесу пізнання дозволило акумулювати й тим самим підвести під загальний знаменник широкое коло об'єктів наявного буття й тимчасової реальності, що раніше не могли бути синтезованими. Без поняття *цінності* вони розпадалися [1], оскільки «цінність» є точкою перетину різних спеціалізованих суспільних наук і виконує функцію основного наукового терміна для інтеграції в гуманістиці [2, с. 69].

У вітчизняному соціально-філософському дискурсі об'єктивовано один із варіантів обґрунтування ідеї про аксіологію як автентичну природі соціального буття методологію опису, пізнання та розуміння соціальних явищ. Засадничим підґрунтям гуманітарних наук є переконавання в тому, що поняття цінностей, розшифрування їх гносеологічних можливостей дозволить адекватно описати сутність і феноменологію соціальної реальності [3, с. 5] та розкриє овиди для лінгвістичної аргументації, яка поки що знаходиться на рівні осмислення вербалізації аксіологічних проблем і спроб їх філологічної інтерпретації. Питання про зарахування аксіологічної складової до лінгвістичної проблематики формується в основному в межах концептології у векторі від майже повної нівеляції можливостей мовознавчого аналізу цінностей до чіткого окреслення об'єкта дослідження. Негативний полюс зазначеної дилеми зазвичай потверджують цитатою російського ученого С. Воркачова: «Ціннісний вимір концепту... навряд чи дасть матеріал для власне лінгвістичного дослідження, оскільки він не має придатних для аналізу специфічних засобів вираження і не є універсальним» [4, с. 6], проте, на нашу думку, у цитатах мовознавця з погляду сучасного етапу розвитку науки головним є виокремлення ученим аксіологічного компонента як одного з вагомих складників концепту. Вважаємо, що система цінностей є настільки важливим елементом культури суспільства будь-якого часу, що вона апріорі не може лежати поза площиною лінгвістики, тому сучасні мовознавці все частіше пропонують лінгвістичні моделі ціннісної картини світу [5].

Поняття цінності поки що рідко привертає увагу мовознавців (вірогідно, через розмитість об'єкта дослідження, його порівняно незначну лінгвістичну апробацію та термінологічну невизначеність) тому скористаємось визначенням українських соціологів: цінності – це «узагальнені уявлення (ціннісні уявлення), які виступають у

ролі суспільних ідеалів, стереотипів суспільної та індивідуальної свідомості, що функціонують як ідеальні критерії оцінки й орієнтації особистості та суспільства» [6, с. 26]. Цінності є світоглядним явищем, вони визначають систему ідеалів, що формують уявлення про те, яким світ має бути чи стати в результаті природної еволюції або керованого розвитку.

Цінність є одним із найдавніших термінів у різних науках, зорієнтованих на вивчення людини, відтак бібліографія його опису налічує величезну кількість праць, які зібрати воедино видається проблематичним. Так, наприклад, в огляді соціально-наукової літератури подано майже чотири тисячі найменувань праць, у яких автори торкаються поняття цінності [7]. Україніка поки що порівняно небагата аксіологічними здобутками, хоч праці Ф. Бачевича, Г. Вишневської, Т. Космеди, О. Павлушенко, Г. Приходько, О. Селіванової, Н. Скрипник є серйозним фундаментом для створення українського сектора лінгвоаксіології.

Вагомість аксіологічних проблем для становлення й розвитку окремого індивідуума, групи, етносу зумовлює актуальність дослідження мовних аспектів ціннісної характеристики світу людиною. Зважаючи на широкі межі окресленої проблематики, звужуємо мету роботи до спроби структурувати систему цінностей у дзеркалі тематики сучасного сленгового мовлення. Завдання роботи зумовлює потребу конкретизації методичних аспектів. Сленгом, услід за Л. Ставицькою [8, с. 42], вважаємо практично відкриту мовну підсистему ненормативних, стилістично знижених лексико-фразеологічних одиниць, які виконують експресивну, оцінну та евфемістичну функції. Виокремлюючи цей лінгвістичний феномен серед подібних, зазначаємо, що сленг є ширшим мовним явищем порівняно з іншими соціальними діалектами – арго, жаргонами, оскільки він акумулює жаргонні одиниці. Процес поповнення сленгу компонентами інших соціолектів відбувається постійно, сленгові лексеми не є настільки функціонально обмеженими, порівняно з іншими, до того ж носіями активного та пасивного використання сленгових найменувань є представники усіх вікових груп, відтак є підстави вважати сленг відкритою, дієвою нині системою. Активним представником творення та використання сленгізмів є молодь, яка робить акцент на тих реаліях побуту та життя, що входять у коло їх інтересів чи безпосередньо пов'язані з ними. Окрім того, біологічні та психологічні чинники (маємо на увазі насамперед вік та притаманний для цього віку процес становлення системи життєвих цінностей) спричинюють активну вербалізацію аксіологічних пріоритетів і їх мовленнєву конкретизацію.

Побутує думка, що сленг лише частково відображає навколишній світ, рефлексуючи тільки побутово значимі теми, проте насправді цей пласт мовлення проникає в різноманітні сфери діяльності сучасної людини, інколи, як, наприклад, у галузі комп'ютеризації, випереджуючи літературно-мовні рефлексії. Тематичний аналіз сленгової лексики засвідчує широке тематичне охоплення сучасного життя носіями позалітературного мовлення [9, с. 45–80]. Прикметно, що найбільшою кількістю компонентів відзначено групу «Назви грошей та їх кількісні еквіваленти», що дає підстави стверджувати цінність матеріального й усвідомлення цієї цінності сучасними *homo sapiens*.

Центром життя сучасного молодого українця у світлі сленгового прожектора є гроші, що отримують максимальну мовленнєву номінацію. Узагальнене позначення грошей відтворено сленгізмами *тугрики, бабки, лаве, капуста, мані, філки, бабулі, табло, пеньондзи*. Реалії сучасного життя спричинюють виникнення побутових відповідників на позначення валют окремих країн. Звичайно ж насамперед увагу привертає валюта рідної країни, зокрема *гривня – гребінь, гривашка, гривняк, гришка*. Із грошових номінацій інших країн сленгової трансформації зазнали *долар: бакс, баксота, баксюк, зелений, зеленка, валюта, папери; євро: єврики; рублі: рубеля, трубеля*. Відстежуємо давні і нові назви на позначення певної кількості грошей: *мільйон – мультіон, лимон; тисяча – косяра, кусок, тонна, штука, шматок; п'ятсот – п'ятихатка; двісті – українка; сто – сотник, катя, шевченко; десять – чирік, дріб*. Звертаємо увагу на активні процеси мовної гри у сленг-мовленні, що спричинюють номінації з явним жартівливим, зневажливим або й наближеним до лайливого стилістичним забарвленням. Наприклад, номінацію польських грошей – *pieniądze* (передаємо звучання українською – *пеньондзи*) перетворено в *пияньондзи*. У сферу «мовно-грошових» операцій попали найменування місць і предметів, призначених для зберігання грошей. Як приклад наводимо розмову в черзі під одним із відділенням збанкрутілого банку:

(перший мовець) – *Моя теща пенсію в Приваті тримає. Що там тої копійки, але тоже переживає.*

(другий мовець) – *Та, ліше занести в Трилітровий, і занесеи, як маєи, і забереи, коли захочеи (банк Трилітровий – від «трилітрова банка»).*

(третій мовець) – *Ая, з нашими міліонами хіба до Пані Чохи носити, найскоріше дістанеи (від дещо призабутої нині реальної звички жінок тримати гроші в панчохах утворено назву банку Пані Чоха).*

Окремого найменування заслужили гаманці: *бабулятори, баблороди, баксохати*.

Живе мовлення народу реагує на кожен новий суспільний стрес, влучно номінуючи зміни в політичній системі громади. Процеси мовних змін вказують на аксіологічні трансформації етнічної чи державної спільноти. Так, якщо до ХХ ст. крадіжка вважалася ганебною справою, роботою злодіїв, то тепер, вочевидь, змінилося ставлення до неї та осіб, які здійснюють крадіжку, оскільки зафіксовано велику кількість лексем на позначення цієї дії: *спіонерити, стибрити, злямзити, стирити, зайванити, скомунячити, змитрити, спірити*. Привертає увагу й факт набуття зазначеними одиницями позитивної семантики, так би мовити, «пом'якшеного» мовного формулювання, а відтак, вірогідно, і «пом'якшеного», «зменшеного» суспільного оцінювання незаконних дій. Порівняймо, наприклад, номінації злочинних дій: *віджати (чужий бізнес), побазарити з кимось (треба з ним побазарити, бо щось не понімає по-доброму 'треба силою заставити щось зробити')*.

Високий рівень матеріального достатку і вміння його досягти репрезентовано на рівні сленгу дуальною системою дескриптивних найменувань «бідний / багатий», у якій реалізовано типовий вияв сленгової асиметрії: явну

частотну перевагу експлікують номінації на позначення багатой людини: *буратіно, мажор, карась фарширований, абрикос, баблестий, краб*. Прикметно, що зазвичай полюси сленгової характеристики мають протилежне конотативне забарвлення, до того ж переважає полюс номінантів негативної оцінки, проте часто цю закономірність порушено шляхом «зниження» обох полюсів. Таке явище спостерігаємо у системі найменувань матеріального стану людини. Однозначної негації у мовному прояві набула людина, яка не може добитися якого-небудь рівня матеріального достатку, – *бомж, бич, жебро, ніцета, бомж вокзальний* (у ситуаціях, коли йдеться не про справжніх бездомних, а про незабезпечених, про тих, хто, на думку мовців, не докладає зусиль для покращення свого майнового рівня). Разом з тим назви багатих людей, що об'єктивують більш навантажений полюс антропо-логічної майнової характеристики, відтворюють двояке ставлення мовців до об'єктів номінації – позитивне і негативне, пор.: *Диви, Ромко Бомок поїхав, приїхав з Америки, відкрив собі станцію, тепер мажорує* (з розмови на вулиці); *О, за нами Іван Прийдешний, як розкрутив магазин, вже й не признається, Буратіно гробаний*.

Важливу роль матеріальних цінностей у житті сучасної людини засвідчує розгалужене дерево назв побутових предметів, особливо технологічно новітніх: *мобіла, труба, мобілка, дибілка* – ‘мобільний телефон’; *компютер, компік* – ‘комп’ютер’; *маус, мишара* – ‘комп’ютерний маніпулятор’. Загальним законом сленгового мовлення є його швидкоплинність: якщо для молоді початку ХІХ ст. були зрозумілими лексеми *маг, мамік, магнік, патіфон, шарманка* «магнітофон», то сучасним підліткам вони відомі мало, проте не кожна 50- чи й навіть 40-річна особа зрозуміє реалії сучасного молодіжного побуту, відображені у сленгових одиницях *айфік* ‘Iphone’, *взяти пятий* ‘купити Iphone пятої моделі’.

Аналіз сленгових одиниць з урахуванням гендерних чинників виявив специфіку ціннісних матеріальних орієнтирів жінок та чоловіків. Жінки велику увагу приділяють предметам гардеробу: *прикид, шмотки, манатки* ‘одяг’; *ходить в фірмі* ‘мати речі тільки фірмового виробництва’; *сорочка від kota* ‘сорочка від кутюр’; *сорочка від Петра Кардана* ‘сорочка від дизайнера П’єра Кардена’. Чоловіки ж акцентують увагу на смисловій диференціації назв автомобілів, яка відбувається за критерієм «старий / новий». Дорогий, новий автомобіль зазвичай іменують *махіна, лімузин*, тоді як старий автомобіль називають *колимага, чермет, лах, чортонхайка, бричка, залізо*. Чоловіки зафіксували номінативи діалектного мовлення і архаїзмів у сленговому варіанті: стару машину називають *рушля* (‘елемент конструкції печі’), *друшляк* (діал. ‘дуршлаг’).

Отже, рефлексія аксіологічних явищ у сленговому мовленні віддзеркалює проблеми розвитку сучасного суспільства загалом і окремої особистості як частини суспільства. Чисельна домінантність сленгової лексики на позначення матеріального забезпечення дає підстави виокремити матеріальні цінності як одну з фундаментальних аксіологічних проєкцій сучасної людини. Застегаючи виді переоцінки аналізованого фактора, оскільки сленгове мовлення рефлексує тільки окремий сектор побутової картини світу, все ж акцентуємо потребу подальших студій над проблемами мовного відображення аксіологічних координат сучасної людини.

Список літератури

1. Стасевич, В. П. Цінність і принцип осмислення культури [Електронний ресурс] / В. П. Стасевич. – Режим доступу: <http://ea.donntu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/1544/17/stasevich.htm>. – Дата доступу: 10.04.2018.
2. Kluckhohn, K. Variation in value orientations / K. Kluckhohn. – New York : Row, Peterson, 1961. – 450 p.
3. Стрелецькая, І. Г. Цінність як предмет соціально-філософського аналізу (методологічний і лінгвосемантичний аспекти) : авторф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.03 / І. Г. Стрелецькая. – Донецьк, 2008. – 17 с.
4. Воркачев, С. Г. Концепт счастья в русском языковом сознании: опыт лингвокультурологического анализа : моногр. / С. Г. Воркачев. – Краснодар : Изд-во Кубан. гос. технол. ун-та, 2002 – 142 с.
5. Dolnik, J. Das axiologische Konzept und die axiologischen Wortfelder / J. Dolnik // Zeitschrift für Slawistik. – 1994. – Bd. 39. – № 4. – S. 504–510.
6. Кунявский, М. Б. Сознание и трудовая деятельность (ценностные аспекты сознания, вербальное и фактическое поведение в сфере труда) / М. Б. Кунявский, В. Б. Моин, И. М. Попова. – Киев ; Одесса : Вища школа, 1985. – 186 с.
7. Семенченко, Ф. Г. Формування системи цінностей як фактор розвитку культурних традицій / Ф. Г. Семенченко // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер. Державне управління. – 2010. – Т. 125, вип. 112. – С. 100–105.
8. Ставицька, Л. О. Арго, жаргон, сленг: соціальна диференціація української мови / Л. О. Ставицька. – Київ : Критика, 2005. – 324 с.
9. Миколенко, Т. М. Український міський сленг (на матеріалі усного мовлення тернопільців) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Т. М. Миколенко. – Київ, 2006. – 260 л.

In the article the fundamental characteristics of the culture are analysed. Special emphasis is laid on the opinion of native and foreign experts concerning the main features and components of axiology in social philosophy and linguistic discourse. Also the importance of axiology problems concerning formation and development of individual, group and ethnos is pointed out. Considering the wide limits of the clearly-defined problems, the task is curtailed to the attempts to structure the system of material values in the reflection of modern communication, especially slang terms.

The research on a concept of slang (the slang is almost open subsystem of explicit, stylistically lowered lexical idioms which perform expressive, evaluative and euphemistic functions) and its peculiarities in comparison with the other social dialects.

The material support analysis as the most reflexive phenomenon in slang communication.

The selection of the greatest lexical groups in slang communication: «Names of the money category and the quantity of monetary units»; «Names of the actions which mean the process acquiring money or other material benefits by deception or by criminal actions»; «Names for the people who reflect the dual system «poor / rich».

Keywords: axiology, value, the axiology picture of the linguistic situation in the world, slang, social dialect.

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Алексеева А. С.</i> Рукописный сборник заговоров первой трети XVIII в. (РГБ. Ф. 92. № 75): несколько дополнений к изданию.....	224
<i>Ус А. Г.</i> Специфіка антонімічних відношень в українській термінології сімейного права.....	227
РАЗДЕЛ 6. ЯЗЫК В ЭТНОКУЛЬТУРНОМ И ПОЭТИЧЕСКОМ АСПЕКТАХ.....	230
<i>Акуленко Е. А., Леонтьева В. В.</i> Перифразы как знаки прошлого: номинации географического пространства Беларуси.....	230
<i>Вертейко Е. Е.</i> Исторический пограничный антропонимикон Брестчины и Белосточчины.....	233
<i>Голі-Оглу Т. В.</i> Гендерні маркери східнослов'янських обрядових календарних номінацій зимового циклу: зіставний вимір.....	237
<i>Заблоцкая Ю. С.</i> Прозвища как объект лингвистического исследования.....	240
<i>Иванов К. И., Супрун-Белевич Л. Р.</i> Средства создания исторического и национального колорита и их место в структуре оригинала и перевода.....	243
<i>Луц Л. Н.</i> Традиционные практики защиты от небесного огня (пожаров) у восточных славян.....	246
<i>Красовская Н. А.</i> Диалектные черты в фольклорных произведениях, собранных В. Н. Глаголевым.....	249
<i>Николаева А. О.</i> О функциях русского «царя-отца» (по филологическим источникам В. И. Даля).....	253
<i>Манжос С. В.</i> Концепт «вода» в українській поетичній картині світу ХХ століття.....	256
<i>Сивова Т. В.</i> Диада «свет – тьма» в романе К. Г. Паустовского «Дым отечества».....	259
<i>Жиждома О. О.</i> Оказіоналізми як засіб художнього самовираження у поетичному дискурсі.....	263
<i>Мерчи А. П.</i> Художественный смысл различий в содержании авторских сопровождений прямой речи при передаче общения (на материале рассказов В. С. Токаревой и С. Липсайта).....	266
<i>Миколенко Т. М.</i> Сленг-портрет цінностей сучасної людини.....	270
<i>Слюніна О. В.</i> Два світоглядні модули: романтичний та постмодерністський.....	273
<i>Прытуленец А. М., Серада Л. М.</i> Сучасні беларускі гумар як паказчык моўнага стану культуры нацыі.....	275
РАЗДЕЛ 7. КОММУНИКАТИВИСТИКА И ОБРАЗОВАНИЕ.....	279
<i>Мурашов А. А.</i> Формирование и развитие «чувства слова» в ходе занятий по редактированию.....	279
<i>Пустошило Е. П.</i> Беларусь глазами иностранных студентов-медиков, изучающих русский язык.....	282
<i>Барысенка В. У.</i> Фарміраванне камунікатыўнай кампетэнцыі на занятках па беларускай мове як замежнай.....	283
<i>Шифрон-Борейко И.</i> Ресурс СМИ как источник аутентичных материалов для обучения аудированию иноязычной (русской) речи.....	286
<i>Вотякова М. О., Сорокіна М. Є.</i> Педагогічні основи дистанційного навчання іноземної мови і математики.....	291
<i>Палий Н. В., Стаценко Т. В.</i> Роль лингвокультурологии в процессе обучения иностранцев русскому языку.....	294
<i>Стеванович Р. И.</i> Метаязык эвристических научных текстов как инструмент коммуникации (межъязыковой аспект).....	298
<i>Адамия З. К.</i> Перевод национально-специфической лексики.....	301
<i>Белая А. С.</i> Социальные термины как способ репрезентации знаний о современном социуме.....	303
АВТОРСКИЙ КОЛЛЕКТИВ.....	305

Научное издание

**СЛАВЯНСКИЙ МИР
И НАЦИОНАЛЬНАЯ РЕЧЕВАЯ КУЛЬТУРА
В СОВРЕМЕННОЙ КОММУНИКАЦИИ**

Сборник научных трудов

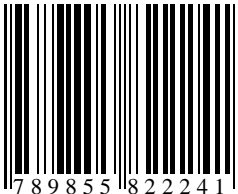
Издаётся в авторской редакции
Ответственный за выпуск: *И. И. Минчук*

Техническое редактирование: *М. В. Вахмянина*
Компьютерная вёрстка: *И. П. Зимницкая, М. В. Вахмянина*
Дизайн обложки: *Ю. В. Минчук*
Подготовка обложки: *Д. В. Кожеваткин*

Подписано в печать 26.10.2018. Формат 60×84¹/₈.
Бумага офсетная. Ризография. Гарнитура Таймс.
Усл. печ. л. 36,27. Уч.-изд. л. 47,0. Тираж 90 экз. Заказ 080.

Издатель и полиграфическое исполнение:
Учреждение образования
«Гродненский государственный университет
имени Янки Купаль».
Свидетельство о государственной регистрации издателя,
изготовителя, распространителя печатных изданий
№ 1/261 от 02.04.2014.
Ул. Ожешко, д. 22, 230023, Гродно

ISBN 978-985-582-224-1

9 789855 822241 >